

Dit is Google's cachegeheugen van <https://www.volkskrant.nl/cultuur-media/kom-terug-marinus-boezem-en-blijf-met-twee-voeten-op-de-grond~b573d114/>. Dit is een momentopname van hoe de pagina eruitzag op 5 aug 2021 00:19:00 GMT. De [huidige pagina](#) kan in de tussentijd veranderd zijn. [Meer informatie](#).

[Volledige versie](#)   [Tekstversie](#)   [Bron weergeven](#)

Tip: als je je zoekterm snel wilt vinden op deze pagina, druk je op **Ctrl+F** of **⌘-F** (Mac) en gebruik je de zoekbalk.

de Volkskrant

'Kom terug, Marinus Boezem, en blijf met twee voeten op de grond'

Marinus Boezem heeft de ruimte gekregen in de Oude Kerk in Amsterdam. En die ruimte gebruikt hij ook, maar de betovering blijft deze keer weg. Hoe komt dat?

Merel Bem 16 december 2016, 02:00

Marinus Boezem, Meteorieten Beeld

Verwachtte ik te veel? Waarschijnlijk. Mijn verwachtingen waren zo hoog als de Oude Kerk zelf. Hoger zelfs: het raam uit, het zwerk in - ergens daar verwachtte ik te zullen uitkomen tijdens het bekijken van de kunstwerken die Marinus Boezem speciaal voor de gotische Amsterdamse kerk had gemaakt.

Was dat eerlijk? Nee, maar ik kon er weinig aan doen. Wat mij betreft is Marinus Boezem de man die als jongen in de ketel met verbeeldingskracht kukelde en sindsdien steeds iets bijzonders aan de wereld weet toe te voegen. De ene keer is het een fluisterende kathedraal van populieren in de polder. Dan weer is het een soort hoedendoos, waarin hemel en aarde elkaar alleen dan, onzichtbaar, raken wanneer de doos wordt dichtgeklopt. Maar Boezem maakt steeds werken die mooi zijn om naar te kijken, en ook deels achter mijn gesloten oogleden bestaan, in mijn fantasie.

Waar bleef die verbeelding nu? In de gebroken spiegels op de stenen vloer was ze nog aanwezig. Ze weerspiegelden de prachtige houten zoldering van de Oude Kerk, een effectief eerbetoon aan de gotische architectuur, evenals een verwijzing naar Boezems performance L'Uomo Volante uit 1979, toen spiegels het plafond van de Vleeshal in Middelburg weerspiegelden.

Meteorieten heetten ze, ze leken op sterren die vanuit de lucht naar beneden waren gestort. Typisch Boezem: het hoge met het lage verbinden, een stukje hemel naar de aarde halen. In de scherven aan mijn voeten verrees de kerk de grond in.

Daarna was de betovering weg. De meeste andere kunstwerken waren net te klein of net te zacht. Er was een voilegordijn dat in een spiraalvorm hing en met behulp van blazende ventilatoren opbolde, net niet genoeg om me te betoveren. In het hart van de kerk stapte ik onder begeleiding van een liftjongen in rood livrei in een bouwlift die me 15 meter de hoogte in bracht. Ik zag de kerk vanuit een ander perspectief, dat was waar, maar waarom moest ik daarboven ook mezelf tegenkomen in een ronde spiegel met de tekst Wait until you hear from me...?'

Ik voelde me beetgenomen. Zeker toen ik later vanuit de sacristietuin tuurde naar twee lege schoenen die hoog op de dakrand van de kerk stonden.

Blijkbaar had Boezem gedaan waar hij sinds de jaren zeventig mee bezig is: wegvliegen, oplossen in de ijle lucht. Het ultieme kunstwerk?

Live

Editie

Best gelezen

Zoeken

Service

Ik schrok ervan. Kom terug, Marinus Boezem, en blijf met twee voeten op de grond.

MARINUS BOEZEM

t/m 26/3 in de Oude Kerk, Amsterdam.

Hier zou content moeten staan van bijv. Twitter, Facebook of Instagram

Om u deze content te kunnen laten zien, hebben wij uw toestemming nodig om cookies te plaatsen. [Open uw cookie-instellingen](#) om te kiezen welke cookies u wilt accepteren. Voor een optimale gebruikservaring van onze site selecteert u "Accepteer alles". U kunt ook alleen de sociale content aanzetten: vink hiervoor "Cookies accepteren van sociale media" aan.

MEER OVER MARINUS BOEZEM OUDE KERK KUNST, CULTUUR EN ENTERTAINMENT
KUNST EN ENTERTAINMENT AMSTERDAM MEREL BEM

Cultuur & Media